

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף ק"כ ע"א

פרשת במדבר

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קו"ט ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְהָא אוקימנא בגין לזווגא לה להאי תהלה, ולאשתכחא בכל יומא בין צפון לדרום.

תרגום לעברית

וְדאי שְׂכִינָה בַּמַּעֲרָב, וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ, כְּדִי שְׂיִהְיֶה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, וְלִהְתַּחֲבֵר בְּגוֹף וְלִהְיוֹת בְּזוּוג אֶחָד. וְצָפוֹן מְקַבֵּל אוֹתָהּ תַּחַת הָרָאשׁ, וְהָדָרוֹם מְחַבֵּק אוֹתָהּ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) שְׁמָאֵלוּ תַּחַת לְרָאשֵׁי וַיְמִינֻ תַּחֲבִקְנִי. וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ וְדאי, (שם ג) מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה, בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, וְלִהְתַּחֲבֵר בְּגוֹף, וְאִזּוּ כָּלֵל אֶחָד לִהְתַּבָּרֵךְ הָעוֹלָם. לְמַדְנֹה, כֹּל הָאוֹמֵר תִּהְיֶה לְדוֹד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם, מְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא. וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ, כְּדִי לְזוּג אֶת הַתִּהְיֶה הַזֶּה, וְשֶׁתִּמָּצֵא בְּכָל יוֹם בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם.

טקסט הזוהר

אֲתִי בֵּר נָשׁ בְּצַפְרָא, מְקַבֵּל עָלֶיהָ עוֹל מַלְכוּת שְׁמַיִם (כִּמָּה דַּאֲתַמֵּר מִסְדֵּר שְׁבַחָא) בְּאִינוֹן תּוֹשְׁבָתָן דְּקֶאֱמֵר (עם) תִּהְיֶה לְדוֹד, וְכִלְהוּ הַלְלוּיָהּ דְּאִינוֹן סְדוּרָא דְּעֵשְׂרָה תּוֹשְׁבָתָן, דְּעֵשְׂרָה כְּתָרִין קִדִּישִׁין דְּשִׁמְא קִדִּישָׁא. וּבְגִין כֹּה עֵשְׂרָה אִינוֹן הַלְלוּיָהּ. לְכַתֵּר סִיִּים בְּעֵשְׂרָה תּוֹשְׁבָתָן, דְּאִינוֹן (תַּהֲלִים קנ) הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ וְגו'. הַלְלוּהוּ וְגו'. מֵאֵן אִינוֹן עֵשְׂרָה הַלְלוּיָהּ, וְהָא חֲמִשָּׁה אִינוֹן. אֵלָּא שְׂרִי שְׁבַחָא בְּהַלְלוּיָהּ, וְסִיִּים בְּהַלְלוּיָהּ.

בא אדם בפקר - מקבל עליו על מלכות שמים (כמו שנתבאר, מסדר שבח) באותן תשכחות שאומר תהלה לדוד, וכל תהלויה, שהם סדור של עשר תשכחות של עשרה כתרם קדושים של השם הקדוש, ומשום זה עשרה הם תהלויה. אחר כך סים בעשר תשכחות, שהן: (תהלים קנ) תהלויה תלו אל בקדשו וגו', תלוהו וגו'. מי אלה עשרה תהלויה, והרי חמשה הם? אלא מתחיל שבח בתהלויה, ומסיים בתהלויה.

טקסט הזהר

לבתר עלויא דסדור שבחא, באז ישיר משה, דאית ביה כלא. וכדא מקבל עליה עול מלכותא קדישא. לבתר אשרי לה בחסד, בסיומא דצלותא, לאתקדשא ביה. לבתר בצלותא דמנחה דגבורה תליא, ודינא שארי. אשתכח בכל דרומא (ס"א יומא) דא מטה דאתיהיבת בין צפון לדרום. לאתחברא בזווגא דא בגופא כדקא יאות. ומאן דמסידר ומחבר לה בכל יומא כהאי גוונא, ודאי הוא בן העולם הבא.

תרגום לעברית

לאחר העלוי של סדור השבח באז ישיר משה, שיש בו הכל, ובזה מקבל עליו על מלכות הקדושה. אחר כך משרה אותה בחסד בסוף התפלה, להתקדש בו. אחר כך בתפלת מנחה, שהגבורה תלויה והדין שורה. נמצא בכל הדרום (היום) המטה הוא שנתונה בין צפון לדרום, להתחבר בזווג זה בגוף כראוי. ומי שמסידר ומחבר אותה בכל יום כך, ודאי הוא בן העולם הבא.

טקסט הזהר

בגין כך האי דגל מחנה אפרים ימה, ואיהו בין צפון לדרום. דרום ראובן מן סטרא חד, דכתיב דגל מחנה ראובן תימנה. צפון דן מסטרא אחרא, דכתיב דגל מחנה דן צפונה. אפרים, בין דא לדא. אשתכח מערב דאיהו אפרים, בין צפון לדרום, כלא כגוונא דלעילא.

משום כך דגל של מחנה אפרים ימה, והוא בין צפון לדרום. דרום ראובן מצד אחד, שפתוב דגל מחנה ראובן תימנה. צפון דן מצד אחר, שפתוב דגל מחנה דן צפנה. אפרים בין זה לזה. נמצא מערב, שהוא אפרים, בין צפון לדרום, הכל כמו למעלה.

טקסט הזהיר

רזא ליתבי דרומא אחונא. והכי שדר לון אחונא, מסטרא דבוצינין (ס"א מסדרי בוצינין) ברזין קטירין, דבעיתו ליחדא יחודא בטופסרא דקטרא עלאה, קבילו עליכו עול מלכותא קדישא בכל יומא בקדמיתא, ובדא תעלון (ס"א בקשורא) בקסורא (ס"א בקסטרא) קדישא דדרום, ואסחרו סטרי עלמא, עד דמתקשרן בקטורא חדא, ובדרום תקיפו (ס"א תקיעו) דוכתא, ותמן תשרון.

תרגום לעברית

סוד ליושבי הדרום אחינו. וכך שלח להם: אחינו, מצד המנורות (מסדרים מנורות) בסודות קשורים, שרציתם ליחד יחוד בטפס של קשר עליון, קבלו עליכם על מלכות הקדושה בכל יום בהתחלה, ובזה תעלו (בקשר) בהעלים (בהיכל) קדוש של הדרום, וסובבו צדי העולם עד שיתקשרו בקשר אחד, ובדרום (התחזקו) (תקבעו) מקום, ושם תהיו.

טקסט הזהיר

רבי אלעזר שאיל לרבי שמעון אבוי, אמר ליה, סימנא לזווגא דיחודא מנין. אמר ליה ברי, אף על גב דאוקימנא מלין לכל סטר וסטר, ואתבדרו הכא מלה והכא מלה סימנא דא נקוט בידה, והכי הוא, כעין סחרא דמדבחא, דתנן, ובא לו לקרן דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית. אמר ליה והא לא יכיל עד דמקבל עליה בר נש עול מלכותא קדישא בקדמיתא, ויהיב עליה עול דא, ואת אמרת דיייתי לדרום בקדמיתא.

רבי אלעזר שאל את רבי שמעון אביו. אמר לו, סימן לזווג היחוד מניין? אמר לו, בני, אף על גב שבארנו דברים לכל צד וצד, והתפארו כאן דבר וכאן דבר - סימן זה נקט בידי, וכך זה, כמו סביב המזבח. שלמדנו, ובא לו לקרן דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית. אמר לו, והרי לא יכול עד שמקבל עליו אדם על מלכות הקדושה בתחלה ונותן עליו על זה, ואתה אמרת שביא לדרום בתחלה!?

טקסט הזוהר

אמר ליה, כלא הא אמינא לה, דהא ובא לו לקרן, אמינא בקדמיתא, והא ידעתא רזא דקרן, ודא הוא עול מלכותא קדישא. לבתר דרומית מזרחית, דתמן הוא אילנא דחיי. ודא לאידווגא ליה במזרח דאיהו אבא עלאה. דהא בן מסטרא דאבא קא אתי. ובגין כה, מדרום למזרח, דתוקפא דדרום במזרח הוא, ובעי לאתקשרא כחדא, דרום במזרח.

תרגום לעברית

אמר לו, הכל אמרתי לה, שהרי ובא לו לקרן, אמרתי בהתחלה, והרי ידעת סוד הקרן, וזהו על מלכות הקדושה. אחר כך דרומית מזרחית, ששם הוא עץ החיים, וזה לזוג אותו במזרח, שהוא האב העליון, שהרי הבן מצד אבא הוא בא. ולכן מדרום למזרח, שכל המדרום הוא במזרח, וצריף להתקשר כחדא, דרום במזרח.

טקסט הזוהר

ומזרח דאתקשר בצפון, (כמה דאת אמר (תהלים י"ז) וצפונך תמלא בטנם) בגין דהאי אשלים ומלי נחלין ומבועין, ועל דא מזרחית צפונית, אלין אבא ואמא דלא מתפרשן לעלמין, והא אוקימנא. ומה דאתמר צפונית, דאיהו טמירא עלאה, ומסטר דילה נפיק צפון, ודינן מסטרא דילה מתערין, אף על גב דהיא רחמי וחידי. והא אוקימנא. וכד איהי נפקת, צפון נפקת ביה, דאיהו אתכליל ואתקשר בדרום.

וְהַמְזִיחַ שְׁמֵתִקְשֶׁר בְּצִפּוֹן, (כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים יז) וְצִפּוֹנָךְ תִּמְלֵא כִּטְנִים) מְשׁוּם שֶׁזֶה מְשָׁלִים וּמִמְלָא נְחָלִים וּמַעֲיָנוֹת, וְעַל זֶה מְזַרְחִית צִפּוֹנִית, אֵלּוּ אֲבָא וְאֲמָא שְׁלֵא נִפְרָדִים לְעוֹלָם, וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ. וְמָה שֶׁנֶּאֱמַר צִפּוֹנִית, שֶׁהוּא סֵתֶר עֲלִיּוֹן, וּמַצֵּדָה יוֹצֵא צִפּוֹן, וּמַצֵּדָה מִתְעוֹרְרִים הַדִּינִים, אֵף עַל גַּב שֶׁהִיא רַחֲמִים וְשִׁמְחָה. וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ. וְכִשְׁהִיא יוֹצֵאת - צִפּוֹן יוֹצֵא עֲמָה, שֶׁהוּא נִכְלָל וְנִקְשֶׁר בְּדֶרוֹם.

טקסט הזוהר

לְבִתֵּר צִפּוֹנִית מְעַרְבִית, דִּהָא מְסִטְרָא דְּאֲבָא נְפִיק בֵּין, וּמְסִטְרָא דְּאֲמָא נְפִיקַת בֵּת. וּבִגִּין כֹּךְ צִפּוֹנִית מְעַרְבִית, וְדָא הוּא קֶרֶן דִּקְדָּמִיתָא, (ס'ה ע"א) דִּהֲשֵׁתָא אֶתְקִשֶׁר בְּצִפּוֹן סֵתֶם. לְבִתֵּר בְּעֵי לְקַשְׁרָא לָהּ בְּדֶרוֹם, דִּתְמֵן הוּא קְשׁוּרָא דְּכֻלָּא, וְגוֹפָא בֵּיהּ אֲשִׁתְּכַח, וְעַל דָּא מְעַרְבִית דְּרוּמִית.

תרגום לעברית

אַחֲרֵי כֹךְ צִפּוֹנִית מְעַרְבִית, שֶׁהָרִי מַצֵּד הָאֲבָא יוֹצֵא בֵּין, וּמַצֵּד הָאֲמָא יוֹצֵאת בֵּת, וּמְשׁוּם כֹּךְ צִפּוֹנִית מְעַרְבִית, וְזוֹהִי קֶרֶן שֶׁל הַתְּחִלָּה, שֶׁכַּעַת נִקְשְׁרַת בְּצִפּוֹן סֵתֶם. אַחֲרֵי כֹךְ צְרִיךְ לְקַשְׁרָהּ בְּדֶרוֹם, שֶׁשֶּׁם הוּא קֶשֶׁר הַכֹּל, וְהַגּוֹף בָּהּ נִמְצָא, וְעַל כֹּךְ מְעַרְבִית דְּרוּמִית.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"כ ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

אֲשִׁתְּכַח הָאִי קֶרֶן ג' זְמַנִּין, חַד לְקַבְּלָא לִיָּה בֵּר נָשׁ בְּקִדְמִיתָא, וְלְבִתֵּר הָכִי לְקַשְׁרָא לָהּ בְּתֵרֵי דְּרוּעֵי, לְאֶתְחַבְּרָא בְּגוֹפָא, וְלִמְהוּי כֻּלָּא חַד. וְדָא הוּא סְדוּרָא דִּיחֻדָּא שְׁלִים. וְכָל סֵטֶר וּסֵטֶר בִּהְהוּא קְשׁוּרָא דְּאֶתְחַזִּי לִיָּה, וְלֹא יִחְלִיף סֵטֶרָא בְּסֵטֶרָא אַחֲרָא דְּלֹא אִיתְחַזִּי לִיָּה, בִּגִּין דְּלֹא יִתְעַנֵּשׁ. מֵאֵן דְּעָבִיד

נמצאת קרן זו שלש פעמים: אחת לקבל אותה אדם בתחלה, אחר כך לקשרה בשתי זרועות, להתחבר בגוף ולהיות הכל אחד. וזהו סדור של היחוד השלם. וכל צד וצד באותו קשר שראוי לו, ולא יחליף צד בצד אחר שלא ראוי לו, כדי שלא יעגש. מי שעושה יחוד זה כראוי כפי שאמרנו, אשרי חלקו בעולם הזה ובעולם הבא, שהרי יודע לסדר שבת רבונו ויחוד רבונו, ולא עוד, אלא שהקדוש ברוך הוא משתבח בו. עליו כתוב, (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.